

Љупко М. Рундић, рођен је 13.09.1962. у Врапцима, општина Соколац, Република Српска (БиХ). Основну школу и гимназију завршио у Лозници. Рударско-геолошки факултет у Београду, смер Регионална геологија завршио 1987. године. Следеће године се запослио као асистент-приправник на Рударско-геолошком факултету. Магистарску тезу (1992) и докторску дисертацију (1997) одбранио на истом факултету. На Рударско-геолошком факултету је прошао сва сарадничка и наставна звања у периоду од 1988-2008. За редовног професора изабран је 2008. године, за ужу научну област Историјска геологија. Шеф Катедре за историјску геологију од 2015. године.

Наставна активност обухвата предавања на свим нивоима студија на РГФ-у у Београду. Био је ментор и члан комисија за дипломске и мастер радове 72 студента, ментор 5 магистарских теза и 4 докторске дисертације, члан Комисија за одбрану 8 докторских теза. Иностранци сарадник на пројектима израде 2 докторске дисертације страних студената (Холандија, 2010-2018) и стручни рецензент једне дисертацији (Словачка, 2019). Аутор је 3 универзитетска уџбеника и 4 нова курса за студенте. Две деценије професор на Универзитету у Нишу (ПМФ, Департман за биологију)

Научно-истраживачки рад је из домена стратиграфије, тектонике, геодинамике, микропалеонтологије, палеогеографије и др. Објавио је 217 научних и стручних референци у земљи и иностранству од чега 18 радова у часописима са SCI листе, 1 међународна монографија, 2 поглавља у међународним монографијама, 1 национална монографија на енглеском језику, 2 картографска издања (едитор једне геолошке карте Либије). Аутор монографије о геодиверзитету и природним геолошким феноменима града Београда (2010) што представља прву публикацију те врсте у Србији. Главни уредник монографије „125 година Српског геолошког друштва (1891-2016)“. Члан научних одбора на више скупова у земљи и иностранству и рецензент у неколико научних часописа (Elsevier, Springer). Члан Комисије за избор професора на Универзитету у Братислави. Учесник је више пројеката Министарства за науку у периоду 1995-2019. Његови радови су цитирани 262 пута (Scopus, беу аутоцитата) тј. 561 пута (остали претраживачи), Scopus h-индекс 9.

У инжењерском делу, Љ. Рундић се бави геолошким истраживањима путне инфраструктуре, генезом угља, цементних лапораца, клизишта и других облика геохазарда (нпр. анализа геолошке грађе терена на траси моста Ада Циганлија, клизишта на археолошком локалитету Винча, палеонтолошке анализе угља за потребе ЕПС-а и Електропривреде Републике Српске, цементних лапораца (LaFarge, CRH), итд). Међу првима је покренуо иницијативу да се изгради карта геохазарда Републике Србије. Дугогодишњи је члан Комисија за процену анализе утицаја пројеката на животну средину.

Остварио је међународну сарадњу са универзитетима и геолошким институцијама из Европе и Африке а посебно Холандије, Аустрије, Данске, Словачке, Мађарске, Италије, Румуније и Бугарске. Учесник више међународних пројеката и члан неколико струковних удружења (нпр. International Research Group on Ostracods (од 1992), Earth Science Society of Libya (од 2005), међународне Комисије за историју гео-наука (INHIGEO, од 2013) и др. Учесник вишегодишњег пројекта израде геолошке карте Либије (2005-2009) и уредник карте Dur al Abraç (1: 250.000). Одржао је три предавања по позиву у иностранству (Словачка, Мађарска, БиХ).

У организационом раду био је Председник Српског геолошког друштва (2004-2008), иницирао и реализовао пријем Србије у Европску федерацију геолога (2007) – прва земља пуноправна чланица изван простора ЕУ. Био је председник Организационог одбора XIV конгреса геолога Србије и Црне горе (2005), Првог Интернационалног симпозијума о неогену централне и југоисточне Европе (2005), председник Националног комитета Планета Земља (2009), Међународне конференције о стратиграфији неогена и квартара (2013), Потпредседник Организационог одбора XVI конгреса геолога Србије (2014). Шеф Департмана за регионалну геологију РГФ-а (2018-2021). У АИНС (редовни члан од 2022), активно радио на одељенским активностима (нпр. члан ауторског тима капиталне монографије о историји српског рударства и геологије у другој половини XX века (2014), обележавању 175 година од рођења академика Љ. Клерифа (2019), организацији стручних излета и др.

Добитник неколико награда и признања из области геологије. Аутор 5 нових врста остракода (микропалеонтологија). Њему у част, група палеонтолога са Универзитета у Бечу (2020), посветила је нову врсту фосилних пужева (*Prososthenia rundici* sp. nov.). Говори и пише енглески језик а служи се и немачким и руским.